

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/306/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312204005
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312204005.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt. s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, v ktorého mene koná prokurista a advokát JUDr. Alexander Kasatkin, proti žalovanej: Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., E. 2, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Košice, Stará Baštova 2, adresa na doručovanie Košice, Budapeštianska 8, o zaplatenie 248,95 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 9C/116/2012-80 zo dňa 29.05.2013 v časti uloženia povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 9C/116/2012-80 zo dňa 29.05.2013 v časti náhrady trov vedľajšieho účastníka, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **m e n í t a k**, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Vedľajší účastník **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,32 Eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 248,95 Eur, ktorá suma predstavuje zmluvnú pokutu za porušenie podmienok vyplývajúcich mu zo zmluvy o pripojení. Uviedol, že žalovaná ako záujemca o uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu číslo 1945332 predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Žalobcu zaviazal povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,21 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že žalovanou porušené podmienky Zmluvy o pripojení, Dodatku k Zmluve o pripojení a aj Všeobecných podmienok vznikla skutočne škoda, aká škoda mu vznikla, čo i len vo výške zodpovedajúcej cene mobilného telefónu. Zo zoznamu neuhradených faktúr nebolo možné zistiť za ktoré obdobie sa úrady uplatňovali, ktoré zmluvné podmienky žalovaná porušila a za aké plnenia zo strany právneho predchodcu neuhradila platby. Preto nebolo možné ani posúdiť, či zmluvná pokuta adekvátne zodpovedá škode, ktorá mala žalobcovi vzniknúť porušením zmluvného vzťahu. Podľa názoru súdu sa značná nerovnováha v postavení a právach žalobcu a žalovanej prejavila už len v tom, že žalobca namiesto toho, aby prípadne vyzval žalovanú na úhradu nezaplatených platieb za poskytnuté služby pod hrozbou zmluvnej pokuty, ktoré nároky sa javia byť napokon už aj premlčané domáhal sa len zaplatenia zmluvnej pokuty a teda len sankcie za nejaké porušenie zmluvných vzťahov. Pritom podľa zoznamu neuhradených faktúr

celková dlžná suma bola 93,64 Eur ktorej zaplateniu sa žalobca nedomáhal, domáhal sa len zaplatenia neprimerane vysokej sankcie bez preukázania dôvodnosti sankcie v takejto výške. S poukazom na uvedené súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanej nepriznal náhradu trov konania, nakoľko jej nevznikli a ani si náhradu neuplatnila. Ďalej uviedol, že do konania dňa 30.04.2012 vstúpil na strane žalovanej vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom zastúpený advokátom. Za poskytnuté právne služby si uplatnil náhradu za tri úkony právnej služby a to prevzatie vecí, vyjadrenie k žalobe a stanovisko k vyjadreniu žalobcu á 21, 58 Eur + 2 x 7, 63 Eur a 1 x 7, 81 Eur režijný paušál. Súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov za jeden úkon právnej služby a to za podaný odpor a súčasne vyjadrenie sa k žalobe. Tento jeden úkon súd považoval za konštruktívny, keď vedľajší účastník zaujal právne stanovisko k predmetu konania. Podľa názoru súdu za prevzatie vecí mu nepatrí odmena, nakoľko je zrejmé, že vedľajší účastník sa so žalovanou vôbec neradil ale do konania vstúpil z vlastného podnetu a ani z podania nevyplýva, že by sa so žalovanou radil. Obsah podania je všeobecný, bez právneho zdôvodnenia stanoviska ku konkrétnej veci. Podania takéhoto obsahu vedľajší účastník podáva v mnohých iných veciach. Vyjadrenie stanoviska z 22.05.2013 k podaniu žalobcu súd nežiadal. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania za tieto dva úkony. Mal za to, že stanovisko žalobcu v tom, že právne zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka nie je významné, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, z podstaty jeho existencie vyplýva, že sa predpokladá pomoc zo strany združenia a nie zo strany zvoleného právneho zástupcu a teda že právne zastúpenie je neúčelné navyšovanie trov konania neobstojí. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 OSP), preto má aj právo zvoliť si do konania právneho zástupcu. Súd posúdil, ktoré jeho úkony boli účelne vynaložené a priznal za tieto úkony odmenu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie v časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, tvrdiac, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva. Mal tiež za to, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a výkonom ochrany spotrebiteľských práv naplňa svoje vlastné poslanie. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými podľa neho bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia teda vyplývalo, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. S poukazom na uvedené dodal, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Tým, že vedľajší účastník žiadal priznať trovy právneho zastúpenia, podľa navrhovateľa priznal, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa. Zastal tiež názor, že ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Bolo potom otázne, či bola účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk. Taktiež poznamenal, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Z uvedeného dospel k záveru, že vedľajší účastník nepriniesol do konania žiaden prínos, ako ani nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Okrem toho namietal, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 05.02.2013, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 23/2013-8 zo dňa 15.01.2013. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 220 OSP rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania nepriznal a zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie aj vedľajší účastník v časti jemu priznanej náhrady trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa mu nepriznal náhradu trov za 2 úkony právnej služby prevzatie a príprava veci a za vyjadrenie zo dňa 21.05.2013. Mal za to, že mu patrí odmena za taxatívne uvedený úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, ktorý je úkonom podľa § 14 ods. 1 vyhlášky. Jeho obsahom je činnosť právneho zástupcu pred vstupom vedľajšieho účastníka do konania a spočíva najmä v zistení potrebných informácií, založenie spisu a v konečnom dôsledku aj zaslanie písomného podania, ktorým vedľajší účastník vstúpi do konania. Na podporu uvedeného poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/92/2012 zo dňa 10.05.2012. K úkonu vyjadrenie zo dňa 21.05.2013 uviedol, že týmto úkonom vzniesol námietku premlčania žalovanej sumy a tento úkon mohol urobiť až potom, ako žalobca doplnil svoje vyjadrenie a uviedol, za aké konkrétne porušenie zmluvných povinností si od spotrebiteľa uplatňuje zmluvnú pokutu. Neúplnosť pôvodnej žaloby namietal už v podaní označenom ako odpor proti platobnému rozkazu. Mal za to, že úkon námietka premlčania bol účelne vynaloženým úkonom, pretože objektívne prispel, resp. bol spôsobilý ovplyvniť predmet sporu v prospech žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že zaviazže žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pred súdom prvého stupňa v sume 87,81 Eur a trovy odvolacieho konania v sume 18,60 Eur.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ustanovenie § 142 OSP vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania, to znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť trov stotožňujeme s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov, na hotové výdavky a napokon aj trovy právneho zástupcu (advokáta).

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane žalovanej dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval žalovanú a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník ako i v iných obdobných prípadoch vstúpil do predmetného konania, vo veci podal odpor proti platobnému rozkazu a následne vo svojom stanovisku vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom

spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania sú neúčelne a nehospodárne, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil podľa § 220 OSP tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v celom rozsahu nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,32 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 12,95 Eur s DPH (10,79 Eur + 20% DPH) priznaného z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny á 21,58 Eur podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov z tarifnej hodnoty 248,95 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky a z prislúchajúceho režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH (7,81 Eur + 20% DPH).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.